

XVII. PHẨM PHÓ CHÚC

Bấy giờ, Phật bảo A-nan-đà:

- Ông nên thọ trì Bát-nhã ba-la-mật-đa thâm sâu, chớ để quên mất.

A-nan-đà liền từ chỗ ngồi đứng dậy, đánh lễ chân Phật, chệch y che vai trái, gối phải quì sát đất, chấp tay cung kính bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Thọ trì kinh điển này như thế nào?

Phật bảo A-nan-đà:

- Thọ trì kinh này có mười phương pháp:

1. Biên chép.
2. Cúng dường.
3. Dạy cho người khác.
4. Lắng nghe.
5. Tìm đọc.
6. Thọ trì.
7. Giảng rộng.
8. Phúng tụng.
9. Suy nghĩ.
10. Tu tập.

Dựa vào mười pháp đó mà thọ trì kinh này. Thí như ở thế gian, tất cả cỏ cây, hoa, quả, thuốc v.v... đều nương vào đại địa. Cũng vậy tất cả pháp lành thù thắng đều dựa vào Bát-nhã ba-la-mật-đa. Như vua Chuyển luân nếu trụ ở đời thì bảy báu luôn xuất hiện. Bát-nhã ba-la-mật-đa thâm sâu cũng lại như thế, nếu trụ ở đời thì Tam bảo không bị diệt.

Khi ấy, đại chúng chiêm ngưỡng tôn nhan Thế Tôn, rồi khóc than:

- Sau khi Như Lai diệt độ, ai có thể gánh vác trọng trách đại pháp của Thế Tôn? Nghĩa là vị ấy phải trải qua vô lượng, vô biên đại kiếp tu tập mới được quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Trong chúng có một vạn hai ngàn Bồ-tát vì hộ pháp này liền đứng dậy, đánh lễ chân Phật, chệch y che vai trái, gối phải quì sát đất, chấp tay cung kính, nói kệ:

Chúng tôi bỏ thân mạng,

Chẳng cầu phước đời sau,
Hộ trì lời Phật dạy,
Chánh pháp thâm sâu này.

Trong chúng có năm trăm Thiên tử do Hiền Vương dẫn đầu, cũng từ chỗ ngồi đứng dậy, đánh lễ chân Phật, chệch y che vai trái, gồi phải quì sát đất, chấp tay cung kính, nói kệ:

Vì độ các hữu tình,
Thành tựu nguyện đại bi.
Hộ trì lời Phật dạy,
Chánh pháp thâm sâu này.

Lúc ấy, Trời Đế Thích, Phạm vương Trì Kê, Tỳ-sa-môn vương đều từ chỗ ngồi đứng dậy, đánh lễ chân Phật, chệch y che vai trái, gồi phải quì sát đất, chấp tay cung kính, nói kệ:

Thuốc Bát-nhã nhiệm màu,
Trị được tất cả bệnh.
Thế Tôn nay đã nói,
Chúng con xin thọ trì.

Thần cảm chày Kim cang cũng từ chỗ ngồi đứng dậy, đánh lễ chân Phật, chệch y che vai trái, gồi phải quì sát đất, chấp tay cung kính nói kệ:

Pháp vốn không danh tự,
Phật dùng danh tự nói.
Đại bi chơn giáo pháp,
Tôi nay xin thọ trì.

Bấy giờ, Phật bảo Phạm vương Trì Kê:

- Phạm thiên nên biết! Phật khen ba việc rất là vô thượng.

Những gì là ba?

1. Phát tâm Bồ-đề.
2. Hộ trì chánh pháp.
3. Như giáo pháp tu hành.

Ba pháp này thật là vô thượng. Người nào tu hành được mới là chơn cúng dường Phật. Nếu Ta trụ ở đời một kiếp, hoặc hơn một kiếp, nói công đức ấy cũng không thể hết. Hộ trì Như Lai bằng một bài kệ bốn câu, công đức ấy nói còn không hết, huống gì hộ trì Bát-nhã ba-la-mật-đa thâm sâu, là mẹ ba đời chư Phật. Vì sao? Vì chư Phật ba đời đều từ Bát-nhã ba-la-mật-đa mà sanh ra, dùng pháp cúng dường là chơn cúng dường Phật. Nếu dùng tiền của thì chẳng phải chơn cúng dường. Nên cúng dường pháp là cúng dường tối thượng nhất. Nếu người nào hộ trì chánh pháp của Phật, phải biết người ấy an lạc ba đời.

Thế nên, Phạm thiên! Phải thường ủng hộ Bát-nhã ba-la-mật-đa thâm sâu. Sau khi nhờ hộ trì pháp, ông sẽ được gặp ngàn đức Phật trong Hiền kiếp và được thỉnh làm chủ. Phạm thiên nên biết! Ở cõi uế trước này, hộ trì chánh pháp trong giây lát, công đức đạt được còn hơn ở cõi Tịnh, hoặc một kiếp hay hơn một kiếp. Thế nên ông phải siêng năng hộ trì chánh pháp.

Thế Tôn lại bảo trời Đế Thích:

- Kiều-thi-ca! Bát-nhã ba-la-mật-đa thâm sâu ở chỗ nào thì biết là Như Lai đã sanh chỗ đó và chứng quả Bồ-đề ở chỗ đó, chuyên pháp luân ở đó và nhập Niết-bàn cũng ở đó. Vì sao? Kiều-thi-ca! Vì tất cả Bồ-tát, tất cả pháp lành, tất cả Như Lai đều từ đây mà sanh. Nếu có pháp sư nào tuyên thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa thâm sâu này thì chỗ ấy chính là chỗ Phật đã đi. Ở chỗ pháp sư, các loài hữu tình phải sanh tâm tôn trọng và gần gũi như Phật, vui mừng, cung kính, cúng dường, ngợi khen. Nếu Ta trụ ở đời một kiếp hay hơn một kiếp, nói về công đức mà pháp sư đây đã truyền bá kinh này cũng không thể hết.

Kiều-thi-ca! Khi pháp sư này đi đến chỗ nào, có thiện nam tử v.v... chích máu nhỏ xuống đất cúng dường, vẫn chưa gọi là nhiều. Vì sao? Vì pháp luân vô thượng khó thọ trì vậy.

Trời Đế Thích thưa Phật:

- Bạch Thế Tôn! Trong đời vị lai, chỗ nào thuyết kinh này, con và quyến thuộc đều ủng hộ vị pháp sư và bảo vệ địa phương ấy. Nếu thấy kinh này để ở chỗ nào liền sanh tâm như bốn chỗ đã nói ở trước.

Bấy giờ, Thế Tôn khen trời Đế Thích:

- Ông làm được như vậy thật quý hoá thay, quý hoá thay! Ta đem kinh này giao phó và dặn dò ông. Đời sau, ông phải ủng hộ lưu truyền.

Trời Đế Thích bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Chư thiên chúng con được sanh vào cảnh giới an lành đều nhờ Bát-nhã ba-la-mật-đa; phát tâm Bồ-đề cũng nhờ vào đây. Thế nên chúng con chẳng tiếc thân mạng, ủng hộ giáo pháp thâm sâu của Thế Tôn.

Phật lại khen trời Đế Thích:

- Hay thay! Hay thay! Hãy làm như đã nói.

Khi đức Thế Tôn thuyết kinh này rồi, Thiên vương Tôi Thắng và các Đại Bồ-tát trong mười phương cõi, tất cả Thanh văn, trời, rồng, Dược-xoa, Kiện-đạt-phước, A-tổ-lạc, Yết-lộ-trà, Khẩn-nại-lạc, Mạt-hô-lạc-già, người chẳng phải người v.v... nghe Phật thuyết đều rất vui mừng, tin nhận phụng hành.

Quyển thứ 573
HẾT